

РЕШЕНИЕ

№ 18234

гр. София, 29.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 09.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **2531** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 84, ал. 3 във вр. чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на О. А. К. (О. А. К.), [дата на раждане] [населено място], провинция И., Сирийска арабска република, гражданин на Сирия, с основно образование, ЛНЧ [ЕГН] против Решение № 2515 от 13.02.2024 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ – МС), с което по реда на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗУБ, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ, му е отказано предоставяне на международна закрила - статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност и необоснованост на оспорения административен акт. Застъпено е становище за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и нарушение на материално правни разпоредби. В този аспект, се сочи, че административният орган не се е съобразил със задължителното тълкуване, дадено с Решение на СЕС от 22.09.2022 г. по дело С-159/21, според което процедурата за разглеждане на молбите за закрила трябва да се проведе от решаващия орган, който е длъжен да отчете във всеки един случай известните му факти и единствено въз основа на тях да определи съществуват ли сериозни основания да се счита, че положението на заинтересованото лице попада в хипотезата на евентуална заплаха за националната сигурност. Твърди се, че не е изискано мотивирано становище от ДАНС с ясно посочване на фактите, въз

основа на които е направен извод, че жалбоподателят представлява заплаха за националната сигурност. Цитирани са съдебни решения на ВАС по сходни казуси. С тези аргументи е мотивирано искане за отмяна на оспореното решение и връщане на преписката на административния орган със задължителни указания по приложението на закона.

Жалбоподателят участва в проведеното съдебно заседание и със съдействието на преводач от арабски език и на процесуалния си представител – адв. Т., упражни лично правото си на защита. В дадените лични обяснения заяви категорично, че желае да остане в България и това е било и намерението му още при напускане на държавата си по произход. Пълномощникът му – адв. Т. поддържа направеното искане в жалбата и съображенията, с които е обосновано. Поставя акцент върху мотивите на оспореното решение, в които е посочено, че отказът да бъде предоставен хуманитарен статут на чуждия гражданин, въпреки наличието на предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, е единствено поради представеното задължително становище от ДАНС, въпреки че то е немотивирано, а и фактически необосновано. Застъпва се тезата, че приложените документи в административната преписка не съдържат данни въз основа на които може да се направи обоснован извод, че чужденецът представлява заплаха за националната сигурност. В този аспект, се сочат допуснати съществени нарушения на административно производствените правила - ограничаване на възможностите на жалбоподателя за ефективно упражняване на правото на защита, което е предпоставило и липсата на мотиви в оспорения административен акт, с които е обоснован отказът да бъде предоставен хуманитарен статут въпреки наличието на основанията по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

Ответникът – председателят на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ - МС), чрез процесуалния си представител – юристконсулт Х. оспорва жалбата. Застъпва становище за неоснователност и необоснованост на аргументите, с които се иска отмяна на оспореното решение. Поставя акцент върху несъответствията в бежанската история на жалбоподателя. Счита, че жалбата следва да бъде отхвърлена, а решението на председателя на ДАБ – МС като обосновано и законосъобразно - оставено в сила.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура е на становище, че жалбата е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Административен съд - София град, Първо отделение, 26 състав, след като обсъди по отделно и в съвкупност приложените към делото доказателства, в контекста на становището на страните и съобразно правомощията си по чл. 168, ал. 1 във вр. чл. 146 от АПК, прие за установено от фактическа страна:

Административното производство е започнало по молба, заведена на 17.09.2023 г. в ДАБ при МС (л. 46 и л. 47) с вх. № В-13 - 715 (рег. № УП - 5293).

Молбата за закрила е депозирана чрез Дирекция „Миграция“ – Министерство на вътрешните работи (л. 47). В бланковата форма на молбата, както и в приложените документи към преписката на СДВР, Отдел „Миграция“ - Амбулаторен лист от 17.09.2023 г., издаден от Медицинска служба при СДВНЧ – София и Заповед УРИ № 5392 ПАМ – 6938 от 01.09.2023 г., издадена от началник Сектор „Незаконна миграция“ при Отдел „Миграция“ – Столична дирекция на вътрешните работи (л. 48), с която на основание чл. 44, ал. 1 във вр. чл. 41, ал. 1, т. 1 от Закона за чужденците в Република България, на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка „Връщане до страна на произход – Сирия“, са отразени имената О. К. (О. К.).

В останалата част на приложенияте към административното производство по ЗУБ документи, търсещият закрила чужд гражданин е с отразени три имена - О. А. К. (О. А. К.).

В деня на завеждане на молбата за закрила в ДАБ – МС – 17.09.2023 г., в присъствие на преводач от арабски език, е съставен Регистрационен лист (л. 45, л. 49 и л. 33) и е изготвена Е. дактилоскопна карта (л. 42). Самоличността на жалбоподателя е удостоверена с Декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, поради непредставяне на валидни документи, издадени в държавата по произход (л. 40). В нея, както и в Регистрационния лист са отразени три имена на чуждия гражданин - О. А. К., дата на раждане 02.02.2004 г., място на раждане - [населено място], провинция И., Сирийска арабска република, гражданство – Сирия, етническа принадлежност – арабин, религия – мюсюлманин, сунит. Посочени са семейното положение на кандидата за закрила - женен, образователна степен - основно образование, упражнявана професия – общ работник. Отразен е и адрес на територията на РБългария – [населено място], [улица].

На жалбоподателя са връчени писмена покана за провеждане на интервю на 27.09.2023 г., Указания относно компетентния орган и реда за подаване на молба за закрила, процедурата, която ще се следва, правата и задълженията, които чуждите граждани имат на територията на РБългария. Предоставен му е и списък на организациите, работещи с бежанци и чужденци, подали молба за статут с приемни в ДАБ при МС, както и информация за задълженията, които следва да съблюдава в центровете на ДАБ - МС.

Чужденецът е декларирал съгласие за обработване на личните му данни за целите на производството по закрила, включително и за събиране на официални данни от значение за производството по предоставяне на закрила от други органи и организации, а и в страни, различни от държавата му по произход (л. 44, л. 37 – л. 39). В деня на завеждане на молбата за закрила жалбоподателят е бил настанен в Регистрационно – приемателен център (РПЦ) - [населено място], Отдел „ПМЗ –[жк]. Връчени са му Указания за правата и задълженията, които има в зоната за движение, принадлежаща към РПЦ – София, съгласно Решение на Министерския съвет, както и писмена информация, съдържаща данни за местата, на които при необходимост може да получава допълнителна информация (л. 34 – л. 35, л. 36, л. 30 – л. 32).

На 09.11.2023 г. в присъствие на преводач от арабски език, посочен като разбираем за жалбоподателя в Регистрационния лист и в Декларацията по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е проведено интервю с жалбоподателя, документирано с Протокол, рег. № УП – 5293 от 09.11.2024 г. (л. 24 – л. 27). Като причина за напускане на държавата си по произход, жалбоподателят е посочил продължаващият въоръжен конфликт, лошите условия на живот, както и загубата на родител (майка си) и други роднини при бомбандировките. Заявил е, че има двама по-големи братя, които са се установили в Гърция и Турция, но неговото желание е да получи закрила в България. Посочил е, че е работил във ферма и в строителството. Завършил е 3-ти клас. Заявил е, че преди да напусне Сирия в продължение на 3 години е живял на различно от родното си място – [населено място], област Е., а последната година и заедно със съпругата си, с която е сключил църковен брак в края на 2022 г.

Отрекъл е да е подавал молби за закрила в други държави, както и да е имал проблеми в държавата си по произход поради етническата си принадлежност и изповядваната религия. Заявил е, че не е бил задържан, съден, осъждан, както и че не е участвал във

въоръжени групировки, не членува в политическа партия или движение и не е отбил военна служба. Отрекъл е категорично да е бил обект на отправени заплахи, включително да е имал проблем с официалните власти, армията или полицията в Сирия. Уточнил е, че е напуснал държавата си по произход през м. август 2023 г., пътувайки нелегално за Турция, където е останал за кратко – няколко дни в Истанбул, а след това и в О.. Влязъл е в България нелегално с трафикант и след известен престой – около 10 дни в погранични райони е пристигнал в [населено място] с транспорт, осигурен от трафикант, заедно с още 8 човека.

Жалбоподателят е заявил категорично нежелание да се върне в държавата си по произход, както и да се установи при някой от братята си – в Гърция или в Турция.

В представено, съгласно чл. 58, ал. 10 от ЗУБ, писмо - отговор, рег. № М – 25900 от 06.12.2023 г. (л. 23), директорът на Специализирана дирекция „М“ при Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС) е отразил, че ДАНС разполага с информация - справка рег. № RB 202001-001-03/T-6-6093 от 24.11.2023 г., според която чуждият гражданин О. К. А., [дата на раждане] в Сирия представлява заплаха за националната сигурност и въз основа на тези данни, ДАНС възразява да му бъде предоставена закрила в Република България.

На 02.02.2024 г. на председателя на ДАБ – МС е представено писмено становище от експерта, провел интервюто, съдържащо предложение за отказ да бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут на гражданина на Сирия - О. А. К. (л. 13).

При постановяване на оспореното Решение административният орган се е позовал на официалната информация, отразена в Справка вх. № ЦУ-1982 от 12.12.2023 г., изготвена от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ, относно общото положение и актуалната обществено политическа обстановка в Сирийската арабска република (л. 14 – л. 21).

В Справката е посочено, че Конституцията на Сирийската арабска република създава условия за юридическо превъзходство на лидерите на партията БААС в държавните институции и в обществото, които заедно с президента А. са успели да изградят и поддържат авторитарен режим на управление в продължение на повече от 20 години. Отражено е, че проведените през 2021 г. президентски избори, считани за нелегитимни от международната общност, са довели до преизбиране на президента А. след осигурено значително мнозинство на партията му - Национален прогресивен фонд в парламента, при проведени в предходната 2020 г. парламентарни избори (177 места от общо 250). Според Службата на Върховния комисариат за бежанците при ООН към м. септември 2021 г. в Сирия има 6,7 милиона вътрешно разселени лица, от които 2,6 милиона деца и повече от 5,6 милиона регистрирани сирийски бежанци извън страната.

Посочено е, че режимът на А. и подкрепящите го сили продължават въздушните и сухопътни офанзиви, започнати през 2019 г., за да си върнат провинция И. и други райони на Северозападна Сирия, включително убивайки цивилни граждани и принудително разселвайки нови - повече от 11 000 души. Тези действия често включват използване на тежки оръжия, опустошаване на цивилна инфраструктура в засегнатите райони и изострят и без това тежката хуманитарна ситуация. Като чести обекти на нападение при въздушните удари се сочат болници, пазари, училища, селища и ферми, обитавани от вътрешно разселени лица, значителна част, от които въпреки това са включени в списъци на ООН като зони, на чиято територия не се счита да има конфликт.

В справката е отразено и, че свързани с режима паравоенни групировки участват в нарушения и злоупотреби, включително убийства, отвличания на цивилни, незаконни задържания, екстремни физически насилия, включително и сексуални. Сочи се, че милициите, свързани с режима, а и с „Хизбула“, извършват чести атаки, чийто жертви най-често са цивилни лица.

Като последния анклав на първоначалната опозиция срещу правителството е определен района на И., в който е роден и живял и търсецят закрила чужденец.

Цитирани са данни на Световната здравна програма – WFP относно икономическото положение в страната, според които през 2022 г. - 90% от сирийците са се намирали под прага на бедност, а най-малко 12 млн. души са изпитвали несигурност по отношение на осигуряването на храна, а повече от 600 000 деца са хронично недохранени. Отчетено е драстично влошаване на достъпа до подслон, здравеопазване, електричество, образование, обществен транспорт, вода и канализация от началото на конфликта, както и недостиг на гориво за населението на територията на цялата страна и драстично нарастване на цените на храните.

В мотивите на оспореното решение е прието, че заявените при проведеното интервю релевантни за бежанската история фактически данни, не съдържат такива, от които може да се приеме, че жалбоподателят е напуснал държавата си по произход поради преследване заради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, изразяване на политическо мнение и/или убеждение. Поставен е акцент върху липсата на твърдения за отправяни заплахи към личността му на нито едно от посочените основания, включително и на твърдения за опасения от преследване. Отражено е, че не са установени данни, а и не са изложени подобни факти, сирийският гражданин да е бил преследван, включително и да изпитва опасения от евентуални бъдещи подобни заплахи от преследване, които имат значение при преценката относно наличието на основанията по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ.

Същевременно, въз основа на данните в представената справка от Дирекция „Международни отношения“ при ДАБ - МС е отчетена промяна в общата политическа и икономическа обстановка в страната на произход, настъпила непосредствено преди и след напускането на жалбоподателя – в края на август 2023 г. Прието е, че районите, в които е живял до емигрирането си и понастоящем представляват територии на безогледно насилие в резултат на продължаващите вътрешни и международни конфликти, което поставя в реална опасност личността, а и живота му, от възможни тежки посегателства. С тези аргументи е обоснован извод за висока степен на относимост на фактите от бежанската история на търсецкия закрила и визираните предпоставки в чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

Позовавайки се на разпоредбата на чл. 58, ал. 10 от ЗУБ и на обвързаната компетентност при преценката на становището на Специализирана дирекция „М“ при ДАНС, в мотивите на оспорения административен акт е прието, че: „Независимо от тежката обстановка в държавата по произход на търсецкия закрила, на основание представеното становище, за сирийския гражданин се установяват отрицателните предпоставки на чл. 12, ал. 1, т. 6 и ал. 2, т. 4 от ЗУБ, според които статут на бежанец и хуманитарен статут не се предоставят на чужденец, за когото има сериозни основания да се предполага, че представлява заплаха за националната сигурност.

Обжалваното Решение № 2515 е постановено на 13.02.2024 г. от председателя на ДАБ при МС (л. 8 – л. 12) и е връчено на жалбоподателя в присъствието на преводач на 26.02.2024 г. (л. 12).

Като доказателство по делото е приобщена представената в съдебното заседание от процесуалния представител на ответника актуална към 11.03.2024 г. Справка, изготвена от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ – МС вх. № ЦУ – 812 от 11.03.2024 г., която съдържа данни за общото положение в Сирийската арабска република и общественно -политическата и икономическа обстановка в страната (л. 61 - л. 67).

Описаните релевантни за правния спор факти не се оспорват от страните и позволяват да се направят следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – депозирана е в предвидения в разпоредбата на чл. 84, ал. 3 от ЗУБ преклузивен срок (Решението е връчено на жалбоподателя в присъствие на преводач на 26.02.2024 г., а жалбата е заведена на 07.03.2024 г. - л. 4). Подадена е от лице с правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност административен акт.

Разгледана по същество – жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Оспореното Решение е постановено от компетентен административен орган – председател на ДАБ при МС, в кръга на нормативно определените му правомощия. Оспореното Решение е издадено в предвидената писмена форма, при спазване на процесуалните правила, обезпечавачи ефективното участие, включително и личното упражняване на правото на защита от жалбоподателя.

Въз основа на приобщените доказателства е установено по несъмнен начин, че жалбоподателят е информиран писмено на разбираем за него арабски език за реда, който ще се следва в производството по подадената молба за получаване на международна закрила, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (чл. 58, ал. 8 от ЗУБ). Своевременно и надлежно е уведомен за датата на насроченото интервю, по време на което му е предоставена възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си, като за целта му е бил осигурен преводач на заявен от него разбираем език - арабски. В приложения протокол, с който е документирано проведеното интервю, жалбоподателят с подписа си е удостоверил липсата на възражения и необходимост от допълнения в съдържанието му.

В съответствие с изискването на чл. 73 от ЗУБ, молбата е разгледана индивидуално, а на кандидата за закрила е предоставена възможност да изложи свободно и добросъвестно всички свои доводи без ограничения за представяне и на доказателства в подкрепа на твърденията.

Решението е постановено в нарушение на материалния закон.

Разпоредбата на чл. 14, § 5 от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13.12.2011 г. дава възможност на държавите – членки да откажат да предоставят статут на бежанец на чужденец при наличие на предпоставките, описани в § 4 б. „а“ и б. „б“ на чл. 14 – когато са налице разумни основания да се счита, че лицето представлява заплаха за сигурността на държавата, в която се намира; или тъй като е осъдено с влязла в сила присъда за особено тежко престъпление, лицето представлява заплаха за обществото в тази държава – членка. Наред с това, чл. 17, ал. 1, б. „б“ от Директивата предвижда, че гражданин на трета държава или лице без гражданство се изключва от кръга на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, ако съществуват сериозни основания да се счита, че това лице представлява заплаха за обществото или за сигурността на държавата членка, в която се намира.

Тълкуването на нормите на чл. 4, параграфи 1 и 2, чл. 10, параграфи 2 и 3, чл. 11, параграф 2 и чл. 45, параграф 3 от Директива 2013/32 ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26.06.2013 г. относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила, във връзка с чл. 14, параграф 4, б. а) и чл. 17, параграф 1, б. г) от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определяне на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанец или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила, дадено с Решение на СЕС от 22.09.2022 г. по дело С-159/2021 г., на което се позовава защитата на жалбоподателя „...не допускат национална правна уредба, съгласно която, когато органи със специализирани функции, свързани с националната сигурност, са констатирани с немотивирано становище, че дадено лице представлява заплаха за тази сигурност, решаващият орган е длъжен системно да отказва да предостави субсидиарна закрила на това лице или да отнеме предоставената по – рано международна закрила на същото лице, като се позовава на това становище.“. СЕС е посочил изрично (т. 75 – т. 83), че единствено решаващият орган, който според чл. 2, б. „е“ от Директива 2013/32 е всеки квазисъдебен или административен орган в държава-членка, е компетентен да разглежда молбите за международна закрила и да вземе решение като първа инстанция по такива случаи.

Приведено към конкретиката на настоящия казус, председателят или зам. председателят на ДАБ – МС (чл. 48, ал. 1, т. 1 и чл. 52 от ЗУБ) са решаващите органи, според националното право, които могат и са задължени да извършат преценка на всички релевантни факти и обстоятелства, включително и на пряко свързаните с основанията по чл. 14 и чл. 17 от Директива 2011/95, и едва след това да вземат решение относно предоставянето на субсидиарна закрила.

СЕС е категоричен и в становището, че компетентният орган не може просто да приведе в действие решение взето от друг орган, дори и то да е задължително за него, по силата на национална правна уредба, и само на това основание да откаже да предостави субсидирана закрила или да отнеме по – рано предоставена международна закрила. Според СЕС, решаващият орган следва да разполага с цялата информация и едва след анализа ѝ, а и след самостоятелна преценка на релевантните факти и обстоятелства да вземе решение по молбата за предоставяне на субсидиарна закрила, което да мотивира максимално обстойно. Решаващият орган следва да разполага и със свобода на преценката да реши - дали съображенията, свързани с националната сигурност са достатъчни, за да обосноват отказ от предоставяне на хуманитарна закрила или отнемане на статут на бежанец.

Както се сочи и от жалбоподателя и процесуалния му представител, цитираната в писмото – отговор на директора на Специализирана дирекция „М“ информация, отразена в справка рег. № RB 202001-001-03/T-6-6093 от 24.11.2023 г. не е представена и не представлява част от административната преписка, въз основа на която е взето оспореното решение. В този смисъл с основание се сочи, че становището на специализираният орган се явява немотивирано с конкретни факти. Казано по друг начин, при вземане на решението относно предоставянето на хуманитарен статут на жалбоподателя, решаващият административен орган не е извършил самостоятелна и собствена преценка на релевантните факти, въз основа на които ДАНС е изразил отрицателно становище срещу предоставянето на закрила и е постановил решение,

което не съответства на цитираното задължително тълкуване на разпоредбите на чл. 4, параграфи 1 и 2, чл. 10, параграфи 2 и 3, чл. 11, параграф 2 и чл. 45, параграф 3 от Директива 2013/32 ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26.06.2013 г. относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила, във връзка с чл. 17, параграф 1, б. г) от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определяне на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанец или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила, възпроизведени в чл. 12, ал. 2, т. 4 от ЗУБ.

Принципът на предимство на правото на ЕС утвърждава върховенството на правото на Съюза над правото на държавите – членки и задължава всички национални институции да осигурят пълното действие на различните съюзни норми, като правото на държавите – членки не може да накърнява признатото действие на тези норми на тяхната територия. Неизменна част от правото на Съюза, която се ползва с предимство пред националното законодателство, са и постановените решения на СЕС по отправени преюдициални запитвания.

Изложеното дава основание на настоящия съдебен състав да приеме, че са налице основания за отмяна на оспореното решение в частта, с която въпреки отчетеното наличие на основанията по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, административният орган е отказал да предостави хуманитарен статут на жалбоподателя О. А. К..

Като орган със специализирани функции, свързани с националната сигурност, Държавна агенция „Национална сигурност“ разполага с контролни правомощия и по отношение пребиваването на чужденци в Република България. Разпоредбата на чл. 41, ал. 1, т. 1 от Закона за ДАНС кореспондира със задължението по чл. 58, ал. 10 от ЗУБ при подадена молба за закрила, ДАНС да представи писмено становище, което да се вземе предвид при произнасянето на решаващия административен орган по молбата за закрила, в производството по реда на чл. 68, ал. 1 от ЗУБ.

Въпреки, че ответникът при представеното отрицателно становище от ДАНС е бил длъжен да се съобрази с него, липсата на фактически обстоятелства, респ. на доказателства, на които се е позовал компетентният специализиран орган – цитираната в писмото справка, е лишила решаващият административен орган от възможност да вземе обосновано и мотивирано решение, постановявайки отказа да предостави субсидиарна закрила на жалбоподателя, въпреки установеното наличие на предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Допуснатото нарушение на административно производствените правила е съществено по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК, доколкото при представянето на мотивирано становище, административният орган може да направи и различен извод относно наличието на сериозно основание, да се счита, че жалбоподателят представлява заплаха за сигурността на държавата – членка, в която се намира.

Преписката следва да бъде върната на административния орган, който да продължи процесуалните действия на първо място с изясняване на данните за самоличността на жалбоподателя, предвид констатираните от съда разминавания в данните за имената в документите, представени от СДВР – Отдел „Миграция“ и приложените към преписката на ДАБ – МС, както и да се изиска и представи цитираната справка в писмото-отговор на директора на Специализирана дирекция „М“ – ДАНС и/или мотивирано становище относно наличието на твърдяната заплаха за националната

сигурност и обществото в случай, че молбата за закрила на гражданина на Сирийската арабска република О. А. К. бъде уважена.

От процесуалния представител на жалбоподателя не е заявена претенция за разноси, поради което съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 вр. чл. 173, ал. 2 от АПК във вр. чл. 85, ал. 5 и ал. 4 във вр. чл. 84, ал. 3 от ЗУБ, Административен съд - София – град, Първо отделение, 26-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на О. А. К. (О. А. К.), [дата на раждане] [населено място], провинция И., Сирийска арабска република, гражданин на Сирия, с основно образование, ЛНЧ [ЕГН], Решение № 2515 от 13.02.2024 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ – МС), с което по реда на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗУБ на основание чл. 75, ал. 1, т. 4 вр. 12, ал. 2, т. 4 от ЗУБ му е отказано предоставяне на хуманитарен статут.

ВРЪЩА преписката на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет за ново произнасяне по молба вх. № В-13 – 715 от 17.09.2023 г. (рег. № УП - 5293) по описа на ДАБ - МС на О. А. К. (О. А. К.), [дата на раждане] [населено място], провинция И., Сирийска арабска република, гражданин на Сирия, ЛНЧ [ЕГН], за предоставяне на хуманитарен статут, при съобразяване с дадените указания в мотивите на настоящото решение относно приложението на закона.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на О. А. К. (О. А. К.), [дата на раждане] [населено място], провинция И., Сирийска арабска република, гражданин на Сирия, с основно образование, ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение № 2515 от 13.02.2024 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ – МС), в частта с която, по реда на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗУБ на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 вр. чл. 8 от ЗУБ му е отказано предоставяне на статут на бежанец.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението на страните пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: